

Dostlarıma veda

Merhaba, ben bir çam ağacıyım.

Sizlere yoğun trafiğin olduğu bir yolun kaldırım kenarından sesleniyorum.

İsterseniz önce kendimi tanıtayım :

Yıllar önceydi, birçok arkadaşım ile birlikte bizi buraya getirdiler.

Sıraladılar ve diktiler. O zamanlar yoldan bu kadar taşıt geçmezdi. Ara sıra geçen taşıtların

homurtuları ile arabalarının tıkrıtları hala kulağımdadır. Evler yoldan uzak ve bahçeliydi. Çocuklar bahçedeki ağaçlarla oynamaktan bizi umursamazlardı. Kış ve bahar aylarında yağın yağmurlar, yapraklarımızı sıkır sıkır yıkardı.

Ah.....Ah.....Ya şimdi diyeceksiniz bana. Şimdi yoldan sürekli geçen taşıtlar, öyle çoğaldı ki gürültüden tir tir titriyorum, yağmur yapraklarımı yıkamıyor artık. Gölgede dinlenen yolcu ve şoförler, eteklerime bütün atıklarını bırakıp gidiyorlar. Bahçedeki ağaçlar kesilince çocuklar bizim yanımıza geldi. Dallarımı kırıyor, gövdemi bıçakla çiziyorlar. Ya evler, artık sırtımıza dayandılar.

Ben yaşlandım dostlar. Zaten birkaç tane kaldık, diğerleri kesildi. Ama ya gençler? Onları rahat bırakın, çoğaltın. Teknoloji gelişsin ama doğaya zarar vermesin. Çocuklar ve torunlar size sitem etmesin. Mavi, yeşil, sağlık içinde kalın dostlar.

Vefalı dostuna, yaşlı çam ağacı.